

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΓΟΗΤΟΣ ΝΤΕ ΡΙΣΕΛΙΕ

Ε'.
ΙΔΑΜΕ στο προηγούμενο φύλλο πως ο περιφημος γυναικοκατακτητής δούξ ντε Ρισελιέ γνώρισε την όμορφη σύζυγο κάποιου καθολοπώλου του Παρισιού, την 'Ιωάννα Μισλέν, και πως αποφάσισε να τη γράψει κ' αυτή στον άτελειωτο κατάλογο των ερώτων του.

Λαίψηθηκε τότε μερικά χρήματα από την παλαιά φίλη του όμορφη δούκισσα ντε Χ... η όποια εξακολουθούσε να τον λατρεύει, και διευδύνθηκε κατ' ευθείαν στο κατάστημα του συζύγου της ύποπτης της φίλης. Έκει, άγρόρασε μερικά έπιπλα εν όνόματι της δούκισσης και κατόπιν, αφού νοίκιασε ένα διαμέρισμα, έβαλε τον Μισλέν να του στείλει εκεί τα πράγματα.

Ο Μισλέν όμως ανέθεσε στη γυναίκα του τη φροντίδα αυτή κ' έτσι ο Ρισελιέ, τον όποιο η τύχη βοήθησε σκανδαλώδως, βρόδθηκε όλόμνηχος στο καινούργιο του διαμέρισμα μαζί με την όμορφη 'Ιωάννα.

Τότε, χωρίς να χάνει καιρό, έπεσε νοστινός μπροστά της και, με δάκρυα στα μάτια, άρχισε να τη διαβεβαιώνει πως την ελάτρευε και πως θα πέθανε αν εκείνη άρνούταν ν' ανταποκριθί στον έρωτά του...

Η 'Ιωάννα Μισλέν τ' άχασε και του όμολόγησε ότι από την πρώτη μέρα που τον είδε, τον αγαπούσε άθωα, αλλά συγχρόνως του έλεπε ότι θ' άμάρτανε θανάσιμα, αν πρόδιε τον συζύγο της, ό όποιος τόσο την αγαπούσε...

Ο Ρισελιέ, χωρίς ν' άπειληστίη, πήρε τα χέρια της και τ' άφερε στα μάτια του, ποτίζοντάς τα με τα ψεύτικα δάκρυα της άγάτης του... Τότε εκείνη τον λυτήθηκε και πλησίασε με συμπόνια τα χείλη της στο στόμα του. Ο Ρισελιέ όμως άγροίρεψε άμέσως, την άγκάλιασε κ' έγινε τόσο φλογερός, ώστε η φτωχή γυναίκολλα τό έβαλε στα πόδια κατατρομαγμένη, με τα μάγουλα κατακόκκινα...

Έπειτ' από μιά ώρα όμως ο Ρισελιέ, βροσκοντας μιά πρόφαση, πήρε στο μαγαζί του Μισλέν, ό όποιος άρχισε να του κάνει ύποκλήσεις με άπειρη ευγένεια, ενώ συγχρόνως η 'Ιωάννα τον κούτταζε με μάτια άγροισμένα, τ' όποια όσάτσο φανέρωναν όλο τον έρωτά της.

Αλλά ό Φρονόαξ έκανε τον αδιάφορο κ' έπιασε μάλιστα κουβέντα με κάποια νεαρή χήρα είκοσιδύο χρονών, όνομαζόμενη Ρενώ.

Αυτό έφτιασε για να έγκαταλειφθή η όμορφη 'Ιωάννα στην διάθεσή του. Ο Φρονόαξ της έμαθε τον έρωτά, ένα έρωτά καινούργιο και γοητευτικό που ό σύζυγός της τόν άγνοούσε...

Η φλόγα που άναψε μέσα στην καρδιά της ένάστερης και τίμας αυτής γυναίκας, έκανε τον Ρισελιέ περήφανο. Δέν τό βρήκε μάλιστα καθόλου άταίριαστο να διηγηθή την καινούργια του αυτή περιπέτεια στην παλαιά φίλη του δούκισσα ντε Χ... Καθώς της τ' έλεγε ό' αυτά, παρακολούθησε συγχρόνως τη στάση της.

Εκείνη στην άρχή κοκκίνισε. Έπειτα άρχισε να κουνάει νευρικά τη βεντάγνια της, κατόπιν προσποτήθηκε την άδιασμένη και τέλος ξέσπασε σε λυγμούς... Μά, βλέποντας τότε ότι ό Φρονόαξ νεύρισε κ' αυτός, συγκρατήθηκε και δέχτηκε μάλιστα, κατόπιν προτάσεώς του, να τον προσκαλέσει ό έρωτά μαζί με την καινούργια του φίλη.

Τό γεύμα στην άρχή ήταν εύθυμο. Ο Φρονόαξ έσκυψε ποτε προς τη μιά γυναίκα και ποτε προς την άλλη και συνέκρινε τις χάρες τους. Μά, παρ' όλα τα γέλια, τα κρυσιά και τα όμορφα φαγητά, μιά σιάκ' πόνου πλανιόταν μέσα στην αίθουσα. Κι' έξαφνα, κατά την ώρα του ψητού, η δούκισσα ξέσπασε πάλι σε λυγμούς... Ο Φρονόαξ, βλέποντάς την να κλαίη, χωρίς να νοιώσει κανένα όλκτο κ' αυτήν, άρχισε να κλητή... Η σφαλάνια του είχε φέρει κέρκι και δέν ήθελε να τό χάσει, βλέποντας συνηθισμένες σκηνές...

Ηθελε να παραδέχωνται ό' οι άλλοι τα κατόρτια του για νόμους. Σηκώθηκε λοιπόν κ' έφυγε, άφίνοντας τις δύο γυναίκες μόνες για ν' άλληλοσπαρηγοήσουν... Στο δρόμο ξαναείδε με τη φαντασία του τη Ρενώ, την όμορφη μελαχροινή γειτόνισσα της 'Ιωάννας, στην όποια τό πρωτ, καθώς μιλούσαν, είχε δώσει ραντεβού για τη νύχτα. Τότε, χωρίς να χάνει καιρό, διευδύνθηκε προς τό σπίτι της.

Έπειτ' από μιά ώρα, η Ρενώ βρισκόταν ξετρολλαιμένη μέσα στην άγκαλιά του, λιποθυμώντας από ευτυχία... Ο Ρισελιέ την άφρησε σε λίγο κ' έφυγε... Καθώς περνούσε από τό σπίτι του Μισλέν, είδε την 'Ιωάννα, η όποια είχε ξαναγυρίσει μόνη της. Μπήκε μέσα κ' έπειδή εκείνη άρχισε να τον επιπλήττει, την άφρησε μέσα στα δάκρυά της και τούς λυγμούς της κ' έφυγε. Όπως άλλοι ζητούν αίμα για να εύχαρα-

στηθούν, ό Ρισελιέ ζητούσε δάκρυα...

Την άλλη μέρα ό Φρονόαξ είχε καινούργιες συναντήσεις με τις νέες του φίλες. Ως τις δύο μετά τα μεσάνυχτα έμεινε στο σπίτι της 'Ιωάννας, της όποιας ό σύζυγος έλειπε σε ταξίδι και κατόπιν πήγε στο σπίτι της Ρενώ, που ήταν χήρα κ' έλεύθερη. Κατόπιν έτρεξε στο μέγαρο της δούκισσης ντε Χ... και της τ' άδιηγήθηκε όλα.

Καθώς όμως η δούκισσα άρχισε να τον επιπλήττει για τόν άστατο χαρακτήρα του, ό Ρισελιέ ένοιωσε έξαφνα να ξαναγεννιέται μέσα του τό παλιό του πάθος για αυτή. Έτσι, τη στιγμή που η δούκισσα άπήγγελλε με φωνή σταθερή αξιώματα περι ήθικης, ό Φρονόαξ έκανε μιά ξαφνική έφοδο... Αυτή τη φορά όμως τό θύμα του άρχισε ν' άμύνεται και κατώρθωσε να χτυπήσει ένα κουνούδι... Έπειτ' από μιά στιγμή, ένας υπερήτης παρουσιάστηκε κ' ό Ρισελιέ έφυγε, χαμογελώντας μανιασμένος.

Φεύγοντας ξαναπήγε στο σπίτι της Μισλέν κ' από κει στο σπίτι της Ρενώ, όπου, κορμασμένη πειά, κοιμήθηκε. Τό πρωτ όμως, από ένα λάθος της υπηρετριας, η όποια δέν ήξερε ότι η κνρια της είχε τόσο εύθυμη συντροφιά, η πόρτα άνοιξε και η 'Ιωάννα Μισλέν, που είχε πάει για να φλυαρήσει με τη γειτόνισσά της, μπήκε μέσα.

Μά άμέσως έβγαλε μιά κρυσφή κ' άπόμεινε άκίνητη, σαν άγαλμα, στο σκαλοπάτι... Η κνρια Ρενώ, βλέποντάς την, σκεπάστηκε με τό σεντόνι κ' έκρυψε τό κεφάλι της στα μαξιλάρια... Και μόνο ό νεαρός δούξ άρχισε να γελιή άκατάτητα...

Έπειτ' από μερικάς στιγμές σιωπής, η χήρα Ρενώ, ντροπιασμένη, έμμηδονισμένη, όμολόγησε με λυγμούς στη φίλη της την άλήθεια, ίκετετώντάς την συγχρόνως να τη λυτήθι και να μην πάθει να εινε φίλη της...

Μά η 'Ιωάννα είχε γίνει κ' αυτή κατακόκκινη, γιατί έβλεπε τις προκλητικές ματιές που της έφριχνε ό Φρονόαξ.

Πράγματι, σε λίγο ό νεαρός δούξ την πλησίασε και, αφού την παρακάλεσε να συγχωρήσει στη φίλη της μιά άδυναμία τόσο φυσική, την άγκάλιασε κ' άρχισε να τη φιλήει...

Η Ρενώ δέν πίστευε πειά στο μάτια της και, χωρίς να μιλήν, η δύο γυναίκες άλλαξαν τόσα άγροισ έπισημαστικές ματιές.

Τότε ό Φρονόαξ έκανε σκόπιμο να έπειθει και να διαβεβαιώσει τις δύο άστές γυναίκες ότι δέν ήταν τίποτε πιο τιμητικό για δύο χαριτωμένες γυναίκες σαν κ' αυτές, από τό να τις άγαπάη ό ίδιος ίπποτής. Έπειτα πήρε την 'Ιωάννα από τό χέρι και την τράβηξε, παρ' όλα τα άγροισ βλέματά της, ως τό κρεβάτι, όπου βροσκοντας ακόμα ξαπλωμένη η Ρενώ. Έκει πήρε και τό δικό της χέρι και τό ένωσε με της γειτόνισσάς της, έπισημαρίζοντας έτσι τη συμπόλιό τους.

Μά έξαφνα τότε η δύο γυναίκες άγκαλιάστηκαν, φωνάζοντας ότι ό Ρισελιέ είν' ένα... λατρευτό τέρας.

Ο νεαρός δούξ τις άφρησε τότε κ' έτρεξε στις δούκισσης ντε Χ... για να της διηγηθή τις καινούργιες του περιπέτειες. Άκούγοντας εκείνη τις λεπτομερείς περιγραφές του, έκανε πως γελοούσε για ν' κρυφή την ταραχή της. Συγχρόνως μιά λάμψη τρυφερότης άνυπομονησίας περνούσε από τό μάτια της. Ο Ρισελιέ, περισσότερο γοητευτικός από ποτέ, δέν είχε παρ' ό' απλωση τό χέρι του για τήν κνήμη να πέσει μέσα στην άγκαλιά του... Η δούκισσα όμως, παρ' την άρετή της, την είχόταν αυτή την κνήμη...

Μά ό Ρισελιέ έφυγε, χωρίς να κνήμη απόλυτως τίποτε, άφίνοντάς την κατακόκκινη, έτοιμη να λιποθυμήσει...

Συγχρόνως η Μισλέν και η Ρενώ έκανε η καθεμιά ό,τι μπορούσε για να κερδίσει την εύνοια του δεκαεννεοστού δούξου. Τού έστειλαν επιστολές με βροσιές και διαβεβαιώσεις λατρειάς, επικαλούμενες την προτίμησή του. Μά ό Ρισελιέ έδινε ραντεβού συγχρόνως και στο ίδιο μέρος και στις δύο. Η Μισλέν έφτανε πρώτη σ' αυτά και κατόπιν άκολούθουσε η Ρενώ. Έμειναν κατάπληκτες συναντώντας η μιά την άλλη, ενώ ό Ρισελιέ τους έξηγοούσε χαμογελώντας ότι ήσαν πολύ γοητευτικές και η δύο τους, ώστε να μη μπορή να έγκαταλείψη τη μιά προς χάριν της άλλης...

Έπειτα καθόντουσαν κ' η δύο, μουτρωμένες και πεισιμασμένες, σε δύο πολυθρόνες στις δύο άκρες του διακομιού... Μά ό δούξ, χωρίς να στενοχωριέται καθόλου, πήγαινε και φιλούσε πρώτα την 'Ιωάννα κ' έπειτα τη Ρενώ. Έκείνες άντιστεκούσαν στην άρχή. Μά γρήγορα ό Φρονόαξ τις έφρανε σε μιά τέτοια κατάσταση, ώστε να μη λυχαρούν τίποτε άλλο από τόν έρωτά...

Τότε όμως εκείνος, βλέποντάς τες μπροστά του πειθίνας και ύποταχικές, βλέποντας ότι ένα βλέμμα του έφτανε για να τις κνήμη να σωθούν στα πόδια του, τις... έγκατέλειπε κ' έφευγε, ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

